

DE SCHRIFTEN – BIJBELSE METHODE VAN BIJBELSTUDIE

Uit: "The Fundamentals", Vol. 4, Ch. 19, R.A. Torrey,

En naar: A.C. Dixon, D.D., Pastor Of the Metropolitan Tabernacle Church, London, England

1. DE SCHRIFTEN

Toen de Here Jezus de opdracht gaf "onderzoek de Schriften", wist elke Jood die dit hoorde wat hij bedoelde. Er waren andere geschriften in het Hebreeuws, Grieks en Latijn, maar "de Schriften" waren een verzameling van werken die onderscheiden waren van alle andere geschriften vanwege hun heiligheid en autoriteit; het was het Woord van God. Hun geschiedenis gaat terug van de tijd van de Here naar de tijd van Mozes.

Zo lezen we in Exodus 17:14:

"En de Here zeide tot Mozes: Schrijf dit ter gedachtenis in een boek, en prent het Jozua in, dat ik de herinnering aan Amelek onder de hemel volledig zal uitwissen"

Welk materiaal Mozes gebruikte weten we niet. Bekend is dat in die tijd men papyrus, linnen en huiden van dieren gebruikte om op te schrijven. Maar ook op steen (kleitabletten) werd "geschreven". Zo werden de Tien Geboden, welke Mozes ontving van God, geschreven op "stenen tafelen" (stenen waarin het uitgehouwen werd). De overige wetgeving werd in een boek opgeschreven door Mozes. In Deuteronomium 31:9 en 24 vinden we terug dat Mozes daadwerkelijk de wetten voor zijn volk opschreef:

"Toen Mozes deze wet opgeschreven had, gaf hij ze aan de priesters, de zonen van Levi, die de ark van het verbond des Heren droegen, en aan al de oudsten van Israël. [...] Toen Mozes gereed was met de woorden dezer wet volledig in een boek op te schrijven.."

ZICHTBARE AANWEZIGHEID

Het boek was gereed en werd bij/met de Ark bewaard, in Jozua 1:8 lezen we gedeeltelijk een herhaling van Exodus 17:14, maar hier spreekt de Here zélf tot Jozua:

"Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn."

God's zichtbare aanwezigheid - de vuurkolom 's nachts en de wolkkolom overdag - was niet meer. Dat was ook niet nodig, want men had nu God's woord in het Boek, in de Schriften. Dit is een belangrijk gegeven waar we in latere lessen nog op terugkomen.

HET WETBOEK

Het is zeer aannemelijk dat het boek dat Jozua las hetzelfde boek was als het boek dat Mozes had geschreven mede omdat er nergens vermeld is dat er kopieën van waren gemaakt met uitzondering van de kopieën voor de oudsten van Israël (zie eerder). Het boek wordt regelmatig genoemd in de navolgende Bijbelboeken. Hetzelfde boek verschijnt na duizend jaren weer; wanneer Josia koning over Israël is. De hogepriester Chilkia laat weten:

"Ik heb het wetboek gevonden in het huis des Heren [=de Tempel]. En Chilkia gaf het boek aan Safan en deze las het." [II Koningen 22:8]

In het boek Ezra komen we het wetboek weer tegen. Het wetboek is de verzameling van de "Vijf boeken van Mozes"; de boeken Genesis tot en met Deuteronomium. Deze zijn dus altijd, in elk geval duizenden jaren, bewaard -door de Joden- in de Tabernakel en later de Tempel. Soms is er nauwelijks naar omgekeken, zie eerder, soms leefde men er strikt naar. God heeft er voor gezorgd dat het bewaard is gebleven. Ook zijn er kopieën van gemaakt.

Zoals bijvoorbeeld de (recente) vondsten in Qumran aantonen maar ook andere, eerder, gevonden (gedeeltelijke) kopieën is dit zeer zorgvuldig gedaan.

CONCLUSIES

Vanuit het voorgaande en uit andere gedeelten van de Bijbel kunnen we de volgende conclusies met zekerheid trekken:

1. De Bijbel is literatuur geschreven in opdracht van God. Hij heeft Mozes de opdracht gegeven de wet te schrijven. Johannes, op het eiland Patmos, kreeg eveneens de opdracht op te schrijven wat hij had gezien. Hij moet geschiedenis schrijven, gebeurtenissen uit het heden beschrijven en de toekomst -zoals die hem getoond is- beschrijven. De gehele Bijbel is zo te beschrijven; de Bijbel beschrijft de geschiedenis, het heden (op het moment dat het geschreven wordt, door het oog van de schrijver) en de toekomstige tijd (geredeneerd vanuit de tijd van de schrijver).
2. De Bijbel is geschreven in opdracht van God maar ook onder leiding van God. In de 2e brief van Petrus lezen we in vers 21 "nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken". Niet alleen hebben ze het gesproken, het is ook vastgelegd in de Bijbel - omdat het Woorden van God waren immers!
3. De Bijbel is niet alleen geschreven in God's opdracht en onder zijn leiding maar ook door God bewaard. Dat God aan Mozes de opdracht geeft om de Wet te bewaren bij de Ark (en de Tien Geboden er ín) is niet voor niets; het is de meest veilige plaats die men kan bedenken. Immers: niemand, met uitzondering van de Hogepriester, mocht bij de Ark komen! Hoe langer ik de historie van de Bijbel bestudeer, des te overtuigder raak ik dat God Zijn Woord persoonlijk bewaard heeft net zoals dat Hij Zijn volk Israël en Zijn gemeente (kerk) bewaard heeft.

Ik heb er geen moeite mee te geloven dat het boek dat Chilkia na duizend jaren vond en waar Ezra ca. 175 jaar later vanuit voorlas en predikte exact hetzelfde boek is als het boek dat Mozes schreef. Wij hebben een flinke collectie boeken in onze huidige bibliotheken welke meer dan duizend jaar oud zijn en enkele welke zelfs vijftien honder jaar oud zijn. Dit nog afgezien van de kleitabletten welke we kennen en die wel vier- of vijfduizend jaar oud zijn.

Met het gunstige klimaat van Israël (denk aan de vondsten in Qumran, deze boeken waren ook minstens 1800 jaar oud!) en de zorg van het Joodse volk in het achterhoofd is het zeker niet onmogelijk -integendeel- dat het oorspronkelijke manuscript dus minstens duizend jaar bewaard is gebleven. Daarnaast zien we dat er ontelbare bewijzen zijn dat de Joden en de monniken door de gehele geschiedenis heen zeer zorgvuldig altijd de Schriften overgeschreven hebben. Dit alles maakt duidelijk dat onze conclusies hierboven zéér gerechtvaardigd zijn. Welk ander boek (verzameling van boeken) bestaat al meer dan vierduizend á vijfduizend jaar in deze vorm zonder dat er ook maar een komma of punt aan veranderd is? Dat kan toch alleen wanneer God Zelf hier over heeft gewaakt en dat het dús Zijn Woord is?

In de navolgende lessen gaan we "de Bijbel over de Bijbel" bestuderen.

2. Bijbelse Definities van de Bijbel

"Gij onderzoekt de Schriften, want Gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" [Johannes 5:39] - "Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid" [2 Timotheüs 3:16]

De uitdrukking "de Schriften" suggereert dat deze een samenhangend geheel zijn. Er waren andere geschriften, maar dit waren dé geschriften. De Schriften waren er in het Hebreeuws en er was een vertaling in het Grieks, bekend onder de naam "Septuagint". Deze was ongeveer driehonderd jaar voor Christus gemaakt. Maar naar aanleiding van het tweede citaat kunnen we de juiste definitie van de Bijbel maken.

In de oorspronkelijke, engelse, King James-vertaling staat in 2 Timotheüs 3:16: "All scripture is God-breathed, .. ". De latere Revised King James, de Darby-vertaling, de ASV-, de Herziene Voorhoeve, de NBG, Het Boek etc. vertalen dit anders, de meeste met "Alle Schrift is door God geïnspireerd.." of "door God ingegeven".

Een --in de tijd van het schrijven van het oorspronkelijke artikel-- bekende Bijbelleraar heeft de moeite genomen alle teksten in het Nieuwe Testament waar dit woord in de grondtekst (Grieks) voorkomt te vergelijken en concludeert dat de oorspronkelijke vertaling van de King James-Bijbel de juiste is en ook het comité dat de revisie van de King James vertaling deed was het met hem eens; er dient te staan dat "alle Schrift door God doorademt.." of "ingeademd" is. Natuurlijk waren de schrijvers geïnspireerd door God! Natuurlijk zijn de woorden door God ingegeven! Maar feitelijk is dit een te zwakke weergave van wat er bedoeld werd door Paulus - helaas is dat het manco van vertalingen... En de NBG-vertaling is dus helemaal zwak want de oppervlakkige lezer zou kunnen concluderen uit het citaat dat er ook schriftwoorden zijn die niet door God zouden zijn ingegeven! Immers er staat "Elk van God..". Dit zou het ontzettend moeilijk maken voor de lezer om te weten welk woord dan wel of welk woord niet door God geïnspireerd is.

Een dergelijk zwakke vertaling slaat in feite elke bodem weg onder de bewering dat de Schriften, de Bijbel, het Woord van God zijn! Het geeft Bijbelcritici en ongelovigen alle gelegenheid de Bijbel in twijfel te trekken. Daarom is een correcte vertaling zeer belangrijk. De Staten Vertaling vertaald dan ook: "Al de Schrift is van God ingegeven".

God, die zijn levensadem inblies (inademde) in de Mens heeft óók in Zijn Boek, de Bijbel, de levensadem geblazen zodat het een levenbrengend Woord is.

Er zijn vele schrijvers geweest, maar slechts één Auteur. Deze schrijvers waren natuurlijk géén "automaten" of "robots". We zien bij alle schrijvers hun eigen stijl en persoonlijkheid welke door de Heilige Geest gebruikt is. Van belang is om te concluderen:

- * Alle Schrift is door God ingegeven of "in-geblazen";
- * De Schrift is (daarmee) het Woord van God
- * De Schrift legt getuigenis af van [het bestaan van] God.
- * De Schriften zijn een samenhangend of "consistent" geheel.

3. Bijbels gebruik van de Bijbel

Gezien de voorgaande les, citeren we nu voor de duidelijkheid en om verwarring te voorkomen uit de Staten Vertaling -- ook omdat de NBG op andere punten de tekst zwak tot verkeerd vertaald heeft -- en voor de volledigheid zetten we ook de Engelse vertaling er bij:

"Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust." [2 Timotheüs 3:16-17, Staten Vertaling]

"All scripture is inspired by God and profitable for teaching, for reproof, for correction, and for training in righteousness, that the man of God may be complete, equipped for every good work". [2 TIM 3:16-17, King James Vertaling]

VIERVOUDIG

Deze tekst is vier-voudig: al de Schrift is van God ingegeven (oftewel elk woord heeft een Goddelijke bron, is door Zijn Geest aan de schrijvers van de Schriften ingegeven) en is nuttig om:

- a) te leren
- b) te wederleggen
- c) tot verbetering
- d) tot onderwijzing

En voor wie?

Voor degenen die "in de rechtvaardigheid zijn". Dat betekent dat het niet nuttig is om ongelovigen te leren, wederleggen, verbeteren of onderwijzen vanuit de Bijbel. Op zich spreekt dat wellicht voor zich, maar toch willen we dit puntje op de "i" zetten omdat het bij Christenen nogal eens voorkomt dat wij menen anderen met Bijbelse waarheden "om de oren te moeten slaan". Dit heeft absoluut geen zin. Zeker omdat de Bijbel dit zélf leert!

Met welk doel?

Zodat de gelovige (dat wordt bedoeld met de "mens Gods") volmaakt is, compleet is, voor al het goede werk (om goed werk te doen) "toegerust" is, voldoende er op voorbereid is.

LEREN

In de Bijbel vinden we God's proclamatie van zijn Liefde, Genade, Rechtvaardigheid en Vrede. Hij maakt dus bekend hoe Hij met de mens wil omgaan. Hij maakt bekend hoe Hij wil dat wij met anderen omgaan. Wij kunnen dit leren vanuit de Bijbel. Oftewel het geschreef is tot lering voor de gelovige(n).

WEDERLEGGING

Het woord wederlegging komt niet voor niets ná het leren. Het heeft te maken met het feit dat als wij leren aan anderen of geleerd worden er sprake is wederlegging van ons eigen gedrag of het gedrag van de ander op grond van de Bijbel. Dat betekent dus in de praktijk dat iemand vanuit de Bijbel u er bijvoorbeeld op kan wijzen dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de Bijbel en daarmee "wederlegd" die persoon u. Niet alleen kunnen we dus leren, wij kunnen ook wederlegd worden op grond van de Bijbel of andere gelovigen met het geleerde wederleggen.

VERBETEREN

Verbeteren is niet negatief bedoeld, in die zin dat "iemand je even wil verbeteren". De oorspronkelijke tekst duidt meer op herstellen of opbouwen. Denk aan bijvoorbeeld een uitdrukking als "ik ga mijn Engelse taal proberen te verbeteren". Door studie of oefening kun je dan je nivo in een bepaalde vaardigheid omhoog brengen, verbeteren. Zo is God's Woord ook tot verbetering; je wordt er beter van, je hebt er winst van! God's Woord kan je laten zien

wat je verkeerd doet, wat je verbeterpunten zijn. Het is een proces waarbij je opgebouwd wordt.

ONDERWIJZNG

Het vierde woord, "onderwijzing", betekent feitelijk alles je nodig hebt om de groei en ontwikkeling --tot volwassene-- van een kind te bewerkstelligen. De Bijbel is een "opleiding in rechtvaardigheid". Andere boeken leren je muziek te maken, te rekenen, foto's te maken, te programmeren... je kunt alles leren uit boeken. Maar één ding is slechts uit de Bijbel te leren: hoe wordt ik een rechtvaardig mens.

4. Bijbelse Methode van Bijbelstudie

Ook dit gedeelte beginnen we weer met onze kernteksten:

"Gij onderzoekt de Schriften, want Gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" [Johannes 5:39] - "Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid" [2 Timotheüs 3:16]

We hebben nu het accent in deze teksten verlegd naar de woorden nuttig en onderzoeken.

NUTTIG

Alles wat nuttig is kost moeite. Dingen die niet nuttig zijn kosten meestal helemaal geen moeite. Het kost géén moeite voor de Televisie te zitten en ons te laten vermaken met spelletjes en quizzen, of zelfs met "christelijke" programma's waarin bijvoorbeeld andermans leed breed wordt uitgemeten. Daarom is dit over het algemeen ook geen nuttige manier om onze tijd te verdrijven... In dit gedeelte wordt met nuttig bedoeld dat de Bijbel "tot nut" is om te onderrichten, weerleggen enz. Het is daarom zinvol onze tijd te besteden aan het onderzoeken van de Bijbel. Of op zijn minst een gedeelte van onze tijd.

ONDERZOEKEN

Onderzoeken kost over het algemeen tijd, moeite, inspanning. Zijn we niet bereid om [ook maar enige] inspanning te leveren, dan zal ons 'onderzoek' niet veel voorstellen en het resultaat zal helemaal nihil (niets) zijn. Was u niet bereid geweest de Bijbel te onderzoeken, dan was u nooit tot geloof gekomen! Was u niet bereid geweest inspanning te leveren, dan was u na de eerste les afgehaakt... Onderzoekt de Schriften betekent niet één keer lezen.. het betekent ook niet twee keer lezen.. De Bijbel is geen boek dat je één keer leest en vervolgens terugbrengt naar de bibliotheek of in de kast legt! De Bijbel onderzoeken betekent dan ook niet anders dan keer-op-keer lezen, doorlezen, onderzoeken, kijken, Schrift-met-Schrift vergelijken, etc. En altijd weer hoor en ontdek je nieuwe dingen! Laten we de Bijbel onderzoeken zoals God ons hart onderzoekt! Hij wil óns kennen, laten wij --als we zeggen Hem te willen kennen-- dit ook blijken door de Schriften te onderzoeken?

Als we weten dat we op een goudader wonen, maar dat het de nodige moeite kost om die te ontginnen... wat doen we dan? Blijven we bij de open haard zitten of gaan we die ader ontginnen? Dat gaat wellicht een hoop inspanning kosten, zelfs een flinke investering wellicht in tijd, geld, energie.. maar de beloning is er dan ook naar: enorme rijkdom! Ik durf er wel iets onder te verwedden dan niemand het in z'n hoofd haalt om die gegarandeerde rijkdom in de grond te laten liggen!

Veel Christenmensen weten wel dat ze ergens in de boekenkast een enorme goudmijn hebben staan... maar willen ze ook de moeite doen om die goudmijn te ontginnen? Te exploiteren? Om zo verschrikkelijk rijk te worden? Helaas moeten we constateren dat vreemd genoeg de meeste mensen niet eens de moeite willen nemen uit de luie stoel op te staan om naar de boekenkast te lopen... En dat terwijl het feitelijk zo'n kleine moeite is om --geestelijk gezien-- schatrijk te worden! Ééns per week één uur de Bijbel lezen.. is dat teveel gevraagd? Het is meer dan voldoende om binnen een jaar al een enorme schat aan kennis te hebben vergaard.

De Farizeeën en de schriftgeleerden, waar wij van denken dat wij er op neer kunnen kijken omdat zij verblind waren en het zo vaak bij het verkeerde eind hadden, onderzochten de Schriften. Want zij wisten dat daarin een enorme schat verborgen lag. Zij zochten naar het eeuwig leven dat er in verborgen was. Ze werden niet voor niets schriftgeleerden genoemd! Ze kenden de Schriften van binnen- en van buiten!

Als Christenen kunnen we daaraan in die zin een enorm voorbeeld aan hen nemen! De Here Jezus zei niet voor niets over Schriftgeleerden die tot geloof kwamen:

"En Hij zeide tot hen: Daarom, een iegelijk Schriftgeleerde, in het Koninkrijk der hemelen onderwezen, is gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn schat nieuwe en oude dingen voortbrengt". [Mattheüs 13:52]

Oftewel, zij hadden een enorme 'schat' of rijkdom opgebouwd. En als ze tot geloof kwamen konden ze daaruit putten en er nog veel méér mee doen dan ze ooit hadden gedaan. Natuurlijk is dit allemaal geen aardse rijkdom. De Here Jezus zegt [ook]:

"Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn". [Mattheüs 6:19-21, Staten Vertaling]

Het onderzoeken van de Schriften is voor de gelovige een opdracht. Geloof is géén vrijblijvende zaak!

METHODEN VAN ONDERZOEK

Er zijn verschillende manieren om de Bijbel te onderzoeken. We noemen er een paar.

1. Alleen de Bijbel - Een wedergeboren Christen, waarin de Heilige Geest woont, kan --onder leiding van de Heilige Geest-- de Bijbel onderzoeken zonder hiervoor Bijbelcommentaren e.d. te gebruiken. Soms staan deze je namelijk alleen maar in de weg om de waarheid te ontdekken. Soms kan het ook goed zijn om onder leiding van een meer ervaren gelovige de Bijbel te onderzoeken of juist commentaren te raadplegen om een diepere betekenis te ontdekken in de verzen die u leest.

2. De Sprinkhaanmethode - Elke methode van Bijbelonderzoek is goed, maar sommige zijn beter dan andere. Er is een methode welke de 'sprinkhaanmethode' wordt genoemd. De strekking hiervan is als volgt: de onderzoeker neemt een woord of begrip welke hij tegenkomt in een Bijbelvers en zoekt vervolgens alle plaatsen in de Bijbel op waar dit woord of dit begrip ook voorkomt en bestudeert dit. Hij springt zo "van hot naar her" door de Bijbel heen. Het is een methode welke veel tijd en energie kost want het feit dat een woord voorkomt in een gedeelte wil niet zeggen dat er een noodzakelijke relatie is tussen de verzen. Het betekent dus dat u veel zult moeten lezen en vaak zult ontdekken dat er absoluut géén relatie is tussen de gelezen gedeelten. Het is daarom géén aanbevolen methode voor een Bijbelstudent. Toch kan deze wel zijn vruchten afwerpen. God schudde de (Christelijke) wereld flink door de arbeid en het inzicht van Dwight L. Moody (Moody Bible Institute e.a.). Moody was een fervent aanhanger (voor zijn eigen studie, niet als onderwijsmethode) van de "sprinkhaanmethode".....

3. Contextuele methode - Een andere methode is het lezen van (lange) gedeelten. Men begint met lezen op een bepaald punt en leest alle aanverwante paragrafen, hoofdstukken, of zelfs complete Bijbelboek(en) om zo een volledig begrip te krijgen van de te bestuderen verzen door diepgaande studie te maken van de volledige context waarin die staan. Spurgeon schijnt dit eens de "boekenworm"-methode genoemd te hebben.

Welke methode ook gebruikt wordt, vergeet nooit éérs eens de Bijbel bij voorkeur in samenhangende gedeelten te lezen. Bij voorkeur een heel boek achter elkaar doorlezen. Genesis kan in ongeveer drie uur gelezen worden... Daarna kan een woordstudie heel erg verhelderend werken. Dat is dus het bestuderen van een woord of groep van woorden en ontdekken wat deze betekenen. Denk bijvoorbeeld aan woorden als Genade, Beking, etc. Wellicht kan dit beter een kernbegrippenstudie genoemd worden.

5. Bijbels motief voor Bijbelstudie

"Gij onderzoekt de Schriften, want Gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" [Johannes 5:39] - "Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid" [2 Timotheüs 3:16]

Het onderzoeken van de Schriften, oftewel het doen van Bijbelstudie, heeft een tweeledig doel:

1. Juist leren denken of een juist begrip krijgen over het eeuwig leven;
2. Leren over de Here Jezus.

JUIST DENKEN

Door de Schriften te onderzoeken, kan er een juist denken of een juist begrip ontstaan over het eeuwige leven. Dit is ook wat de schriftgeleerden deden; onderzoek van de Schriften omdat zij meenden daarin eeuwig leven te hebben. Het onderzoeken op zich kan natuurlijk geen eeuwig leven geven, dan zou namelijk elke academicus die, zonder te geloven, studie van de Bijbel maakte behouden worden. Het gaat erom wat we er in of door kunnen vinden. En zoals we in de vorige les konden lezen kunnen we alleen iets vinden als we er naar zoeken.

Eeuwig leven, de redding van de mens, steunt op twee pilaren:

1. wat Christus heeft gedaan voor de mens; Zijn lijden en sterven én Zijn opstanding; de overwinning van de dood. Dit is een vaststaand gegeven, onwankelbaar en niet beïnvloedbaar door omstandigheden, tijd, etc.
2. zeker weten en vertrouwen -- of "verzekerd zijn" -- dat dit eerste wáár is. Wanneer hierin afgegaan wordt op het gevoel, dan is dit een onzekere factor. Soms voelen we ons blij en gelukkig, maar soms ook depressief. Dat kan van invloed zijn op het "geloofsvertrouwen", zeker wanneer dit gebaseerd is op gevoel. Daarom ook leert 1 Johannes 5:13 het volgende: "Dit heb ik u geschreven" [zie de voorliggende verzen!] "de gelooft in de naam van de Zoon Gods, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt". Ik hoorde eens een (Amerikaanse) prediker zeggen "it's not just hope, pray, guess and wonder, no! We may knów we have eternal life". En dat is precies wat Johannes bedoeld. Niet letten op de omstandigheden waarin wij ons bevinden! Het maakt niet uit hoe we ons voelen, we mogen het zeker weten dat eeuwig leven hebben.

God's Woord is niet te veranderen of aan verandering onderhevig. Die twee pilaren zijn de grondvesten voor een gezond denken. Maar die twee pilaren kunnen alleen overeind blijven als we ze onderhouden door de Schriften te onderzoeken.

LEREN OVER JEZUS

De Bijbel is het die van Jezus getuigt. Er zijn andere, buiten-Bijbelse, bronnen die dit bevestigen --denk bijvoorbeeld aan de geschiedschrijving van Flavius Josephus, die ons toont dat Jezus een man was die daadwerkelijk heeft bestaan en veel volgelingen had-- maar de buiten-Bijbelse bronnen kunnen in de verste verte niet tippen aan wat de Bijbel zélf leert over de betekenis van Zijn komst naar deze wereld.

Historisch betrouwbaar?

De Schriften getuigen van Jezus. En dat zou voldoende moeten zijn voor ons. De buiten-Bijbelse bronnen zijn interessant, maar zij kunnen ons niet redden! Zij kunnen hoogstens dat wat in de Bijbel staat bevestigen en onderstrepen als extra getuigen. Overigens zijn er niet zoveel buiten-Bijbelse bronnen die het e.e.a. bevestigen. Dat is, vanuit de tijd waarin de Bijbel geschreven is, ook niet verwonderlijk. De mensen in die tijd namelijk (tot ca. de eerste eeuw na Christus) wistten het "allemaal" dat het gebeurd was én er was voor hen dan ook

geen enkele reden om te twifelen aan datgeen wat in de nieuw-Testamentische geschriften beschreven was. Ook in latere eeuwen stond de historiciteit van de Bijbel buiten alle twijfel. Pas sinds de laatste eeuwen zijn wij, mede door de invloed van toenemende 'secularisatie', als mensen gaan twifelen aan de historische betrouwbaarheid. Maar, als mensen er tóen niet aan twifelden, waarom zouden we het dan nu wel doen? Toch gaan mensen nu zelfs zover dat zij gaan twifelen aan de geschriften van Josephus. Opmerkingen als "dat gedeelte over Jezus is er later aan toegevoegd" zijn niet vreemd. Waarom eigenlijk? De reden ligt eigenlijk voor de hand. Want, stel dat het tóch waar is wat in de Bijbel staat, dan zou dat betekenen dat wanneer we dat niet geloven we als mens reddeloos verloren zijn. Er is echter voldoende buiten-Bijbels materiaal (in de geschiedschrijving van de omringende landen bijvoorbeeld) om aan te tonen dat diverse in de Bijbel benoemde personen, gebeurtenissen, etc. 100% accuraat zijn vermeld.

Messias

Er is niets zo interessant en leerzaam als onderzoek in de Bijbel, en dan in het bijzonder naar de voorspellingen en beloften over de komst van de Messias. Dit begint al in Genesis 3:15 "En Ik zal vijandschap zetten tussen u [= satan] en de vrouw, en tussen uw zaad [= de ongelovigen, de demonen etc] en haar zaad [= de nakomelingen van Eva, maar de Messias in het bijzonder want:] dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen [=denk aan de kruisdood]" en eindigt in Openbaringen. Door de héle Bijbel heen vinden we dus referenties naar de Messias. Naar Zijn komst, naar Zijn zijn hier en naar zijn wederkomst.

De Bijbel is als een schilderij. Bij oppervlakkige bestudering zien we een afbeelding van bijvoorbeeld een landschap. Maar gaan we dichterbij staan dan zien we de structuur van de verf, de diverse gemengde kleuren etc. en zelfs de structuur van het doek en de dikte van de penselen kan ontdekt worden. De échte experts kunnen daaraan, en de gebruikte verfsoorten en dergelijke, zelfs een schilderij accuraat dateren en zelfs de schilder met grote zekerheid herleiden. Uit de Bijbel krijgen we een duidelijk algemeen beeld. En voor de meesten volstaat dit. Maar zoeken we dieper dan kunnen we allerlei relevante en interessante details ontdekken. Hoe beter we de Bijbel bestuderen, des te meer detail kunnen we ontdekken. Door te zoeken en ontdekken wie Hij was en is zullen we zelf meer en meer op Hem gaan lijken omdat we leren wat Hij van ons vraagt en dit gaan toepassen in ons leven. Zo zullen we gaandeweg zelf "gelijkvormig" worden aan de Here Jezus, Hem weerspiegelen in onze levens:

"Hij heeft altijd geweten wie Hem zouden liefhebben. En Hij bepaalde ook dat die mensen Zijn Zoon zouden weerspiegelen ["Zijns Zoons gelijkvormig te zijn", Staten Vertaling] want Hij wilde dat Zijn Zoon de eerste en belangrijkste van vele broers zou zijn" [Romeinen 8:29, Het Boek]